

РЕШЕНИЕ

№ 32828

гр. София, 08.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 15.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6607** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс /ДОПК/.

Производството е образувано по жалба на И. Г. Х., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], № 11, [жилищен адрес]0, чрез адв. М. В. Ш. - САК, с адрес на кантора в [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2, против Решение № ПИ - 171/11.06.2025 г. на Директора на НАП – С., с което е оставена без уважение Жалбата на И. Г. Х. с вх. № 54-22-2895/29.05.2025 г. (повторно изведена с вх. № Ж-30-231/30.05.2025г.) срещу действия на Публичен изпълнител по изп. дело № [ЕИК]/2020 по описа на ТД на НАП - С., обективирани в Протокол_за опис с И.. № С250022-028-0001591/23.05.2025 г., относно недвижим имот - Гараж с адрес [населено място], р-н Л., [улица], ет. 1, съставен на 23.05.2025 г., като неоснователна и недоказана.

С жалбата се твърди, че Решение № ПИ - 171/11.06.2025 г. на Директора на НАП - С., с което е оставена без уважение Жалбата на И. Г. Х. е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с императивна правна разпоредба, необоснованост и противоречие с целта на закона. Иска се съдът да отмени процесното решение и да върне преписката на АО за ново произнасяне. Претендират се и направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят И. Г. Х., чрез адв. М. Ш. – редовно призован, не се явява и не се представява.

Постъпила е молба от адвокат Ш., с която не възразява да се даде ход на делото в съдебното

заседание.

Ответникът директора на ТД на НАП - С. – редовно призован, се представлява от юрк.С.. Юрисконсулт С. иска съдът да потвърди решението като законосъобразно по мотиви, изложени в акта. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд-София град, намира за установена следната фактическа обстановка:

От приложената по делото административна преписка се установява, че в ТД на НАП е образувано изпълнително дело №200855245/2020 по описа на ТД на НАП – С., срещу И. Г. Х. с ЕГН [ЕГН] за събирането на изискуеми публични вземания установени с Ревизионен акт № Р-22221418003736-091-001 от 03.12.2019 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на Ревизионен акт № П22221419206639-003-001 от 09.12.2019 г., с който е ангажирана отговорността по чл. 19 от ДОПК на И. Г. Х. за задължения на „ВАС РЕЗЕРВ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД, с главница 244 663, 51 лева и лихвите за просрочие към тях в размер общо на 113 359, 28 лева, общо в размер на 358 022, 79 лева. Налице е висящо съдебно производство по обжалване на РА, по адм. дело № 2527/2023 г., по описа на АССГ.

В хода на висящото изпълнително производство и с оглед обезпечаване на установените с РА и изискуеми публични вземания, с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С250022-022-0024406/10.03.2025 г. е наложен заповед върху вземане от трето задължено лице-работодател „Каприджемини Хаус“ ЕАД, с[ЕИК], а с Постановление изх. №С240022-022-0021504/28.03.2024г. е наложена възбрана върху имот собственост на длъжника, подробно описан в РА. Срещу постановленията за налагане на обезпечителни мерки от длъжникът е подадена жалба, по която директорът на ТД на НАП С. се е произнесъл с Решение № ПИ-149/19.05.2025 г., с което е оставил жалбата без уважение, като неоснователна. Решението е връчено на длъжника на 21.05.2025г., чрез пълномощник- адв. Ш., не е обжалвано и актът е влязъл в законна сила на 29.05.2025 г.

На 18.03.2025 г. е издадено Съобщение за насрочен опис с изх. №С250022-110-0001155/18.03.2025 г., с посочена дата за извършването на 24.04.2025 г., от 14:00 часа, на адрес: [населено място], ул. „Д. Х., № 94, ет. 1. Актът е връчен на длъжника на 30.04.2025 г.

На 16.04.2025 г. е издаден Протокол за отлагане на изпълнително действие с изх. №С250022-116-0000243/16.04.2025 г., съгласно който, описът се отлага предвид на това, че съобщението за насрочване на опис не е връчено, и същият следва да се извърши на 23.05.2025 г., 14 часа, на адрес: [населено място], [улица], ет. 1.

На 05.05.2025 г. е постъпила жалба с № 54-22-30-2383 и №54-22-2383, по регистъра на НАП, подадена от И. Г. Х., срещу съобщение за насрочване на опис, по която директорът на ТД на НАП С. се е произнесъл с Решение № ПИ- 150/19.05.2025 г., с което е оставил жалбата без разглеждане, поради липса на правен интерес. Решението е връчено на длъжника на 28.05.2025г., чрез пълномощник- адв. Ш., не е обжалвано и същият акт е влязъл в законна сила на 06.06.2025 г.

На 29.05.2025 г. от длъжникът е постъпила жалба, срещу действие на публичен изпълнител, обективизирано в протокол за опис, с която се иска неговата отмяна.

На 02.06.2025 г. от страна на органа по принудително изпълнение е издадено Разпореждане за частично прекратяване на производството по принудително изпълнение с изх. № С250022-035-0227981/02.06.2025 г., с което служебно са погасени публични вземания в размер на 36 055.93 лв.

Актът е връчен на лицето, чрез адв. Ш. на 03.06.2025 г.

Действие на публичен изпълнител, обективирано в Протокол за опис с изх. № С250022-028-0001591/23.05.2025 г., издаден от Г. А. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП С. е станал предмет на обжалване по административен ред.

Ответникът в резултат на установената фактическа обстановка решил да остави жалби с вх. № 54-22-2895/29.05.2025 г. и вх. № Ж-30-231/30.05.2025г. по регистъра на ТД на НАП С., подадени от И. Г. Х. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], №11, [жилищен адрес]0, срещу действие на публичен изпълнител, обективирано в Протокол за опис с изх. № С250022-028-0001591/23.05.2025 г., издаден от Г. А. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП С., без уважение, като неоснователни.

По делото е представена административната преписка.

При така установената фактическа обстановка и събрани доказателства, Съдът достигна до следните правни изводи:

С жалбата се оспорва акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд, съгласно разпоредбата на чл. 268, ал. 1 от ДОПК. Решението на Директора на ТД на НАП, [населено място] е връчено на жалбоподателя на 13.06.25 г., видно от приложеното известие за доставяне. Жалбата е подадена на 25.06.25 г., в законоустановения срок за оспорване на административния акт, лично от жалбоподателя при наличието на правен интерес от оспорване на акта, поради което се явява процесуално допустима.

Оспореното Решение № ПИ - 171/11.06.2025 г. на Директора на НАП – С. е издадено от компетентен орган, по смисъла на чл. 266, ал. 1 от ДОПК и в изискуемата писмена форма. Същото е мотивирано, като в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 266, ал.1 ДОПК на обжалване подлежат действията на публичния изпълнител. Чл. 226, ал.1 ДОПК определя, че в изпълнение на правомощията си публичният изпълнител издава постановления и разпореждания, а съгласно ал. 2 за всяко предприето и извършено действие от публичния изпълнител се съставя протокол, в който се отбелязват датата и мястото на съставянето му, предприетите действия, направените искания, постъпилите суми и направените разноски. Извършването на опис е едно от действията на публичния изпълнител по събиране на дължимите публични вземания и е регламентирано в чл. 233, ал. 1 ДОПК. Това действие - извършването на опис, подлежи на обжалване съгласно разпоредбата на чл. 266, ал. 1 ДОПК.

Протокол за опис с изх. № 0250022-028-0001591/23.05.2025 г. е издаден от компетентен орган - публичен изпълнител, в кръга на предоставените му от закона правомощия и в предписаната от закона форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 233 ал. 2 от ДОПК, описът трябва да съдържа: Изпълнителното основание; мястото където се извършва; подробно описание на вещта; оценката на вещта; възраженията на длъжника и заявените от трети лица права върху описаната вещ; подписите на публичния изпълнител, на задълженото лице и на третите лица, когато те нямат заявени права върху описаната вещ, в случая описът съдържа всички реквизити, визирани в ал. 2 на чл. 233 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 127, ал. 1 от ДОПК, установеното с ревизионния акт задължение подлежи на доброволно плащане в 14-дневен срок от връчване на акта. В ал. 2 от същата разпоредба е записано, че след изтичане на този срок ревизионният акт подлежи на принудително изпълнение, освен ако изпълнението не е спряно по реда на ДОПК.

Настоящият съдебен състав споделя мотивите на решаващия административен орган, а именно, че са неоснователни твърденията на жалбоподателя, че действието по опис на органа по принудително изпълнение се явява незаконосъобразно, тъй като на длъжникът не е връчено, съобщение за доброволно изпълнение. Още с връчването на РА през 2019 г., жалбоподателят е бил запознат с възможността да заплати публичните си задължения, в 14-дневен срок, както и че след изтичане на този срок, ревизионният акт подлежи на принудително изпълнение, включително и когато е обжалван, освен ако изпълнението не е спряно по реда на ДОПК. Предвид това съдът не установи нарушение на административнопроизводствените правила, които се твърдят в жалбата.

С връчването на постановленията за налагане на обезпечителни мерки, издадени на основание чл. 195 от ДОПК, длъжникът се е запознал и с размерът на публичните вземания, в т.ч. главница и лихва, и невръчването на съобщението за доброволно изпълнение, в конкретния случай, не е от кръга на съществения процесуални нарушения, което да доведе до отмяна на действието по опис, още повече, че длъжникът преди подаване на жалбите, срещу съобщението за насрочване на опис и срещу наложените обезпечителни мерки, е могъл да се запознае в цялост с изпълнителното дело и е могъл да прояви процесуална активност. Неоснователно е и твърдението на жалбоподателя, за погасени по давност задължения, за конкретно посочени периоди- 2013 г. - 2014 г. Към настоящият момент длъжникът има изискуеми публични вземания установени с РА, изпълнението на който не е спряно, а съгласно разпоредбата на чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОПК подлежи на изпълнение, независимо от обжалването му.

Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 1 на обезпечение подлежат установените и изискуеми задължения, като в ал. 2 се доразвива, че обезпечението се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичните задължения. Отделно от това, в чл. 195, ал. 3, т. 2 от ДОПК изрично е предвидено, че след получаването на изпълнителните основание, обезпечение се налага с постановление, когато не е наложено такова.

В разпоредбата на чл. 221, ал. 4 от ДОПК е записано, че в случаите когато не са наложени обезпечителни мерки, принудителното изпълнение върху вземанията на длъжника и върху негови движими и недвижими вещи започва чрез налагането на заповест, съответно чрез вписването на възбрана, с постановление на публичния изпълнител, а съгласно ал. 5 на същата разпоредба, същите се налагат със съобщението за доброволно изпълнение. Видно от представената административна преписка наложените обезпечителни мерки не са наложени по реда на чл. 221, ал. 4 от кодекса, следователно невръчването на съобщение за доброволно изпълнение, не води до съществено процесуално нарушение, което от друга страна да доведе до отмяна на актовете и действия, тъй като обезпечителните мерки могат да бъдат наложени на основание чл. 195 от кодекса и към момента същите са влезли в сила.

Същественият реквизит при описа са спазени. В разпоредбата на чл. 233 ал. 2 от ДОПК размерът на публичните вземания не е предвиден като задължителен реквизит и съответно не може да послужи, като основание за отмяна на действието по опис, отделно в протокола за опис не са направени допълнителни възражения в тази насока.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи, като в полза на ТД на НАП-гр.С. на основание чл. 46 да се присъди такова възнаграждение в размер на 100 лв. по реда на реда на § 2 от ДР на ДОПК във вр. с чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс, чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за правната помощ, тъй като в ДОПК не е предвидено разпоредбите на Глава XIX от Дял трети, в частност чл. 161, ал. 1, да намират приложение в производствата по обжалване, уредени и в другите дялове на този кодекс.

Така мотивиран и на основание чл. 161, ал. 1, изречение трето, във връзка с чл. 144, ал.1 във връзка с чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г. Х., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], № 11, [жилищен адрес]0, чрез адв. М. В. Ш. - САК, с адрес на кантора в [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2, против Решение № ПИ - 171/11.06.2025 г. на Директора на НАП – С., с което е оставена без уважение Жалбата на И. Г. Х. с вх. № 54-22-2895/29.05.2025 г. (повторно изведена с вх. № Ж-30-231/30.05.2025г.) срещу действия на Публичен изпълнител по изп. дело №[ЕИК]/2020 по описа на ТД на НАП - С., обективирани в Протокол_за опис с И.. № С250022-028-0001591/23.05.2025 г., относно недвижим имот - Гараж с адрес [населено място], р-н Л., [улица], ет. 1, съставен на 23.05.2025 г., като неоснователна и недоказана.

ОСЪЖДА И. Г. Х., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], № 11, [жилищен адрес]0, да заплати на ТД на НАП [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100, 00 лв. /сто/ лева.

Решението е окончателно.